

ikke i den Forstand, at man tilsteder andre end netop Aktionærerne Adgang til at deltage i selve Generalforsamlingen og dens Forhandlinger, men paa den Maade, at Pressen altid er til Stede. Det betragtes som en given Sag, at Generalforsamlinger er en offentlig Begivenhed. De indvarsles som Regel gennem Bladene til Underretning for Aktionærerne, men deres Afholdelse kommer derved til Offentlighedens Kundskab, og efter Skik og Brug her til Lands møder der saa Referenter ved dem. Jeg har mange Gange set kun et Par Aktionærer til Stede, eller at nogle Bestyrelsesmedlemmer har indtaget Pladsen paa Aktionærbænkene, for at det dog skulde se ud, som om der var nogle Aktionærer til Stede, men samtidig kan man let finde baade 10 og 12 Referenter, som er til Stede for at kunne meddele Offentligheden, hvad der foregaar ved den Lejlighed. Dette er efter min Erfaring Grunden til, at Bestyrelsen meget ofte siger saa lidt som muligt, og at Aktionærerne spørger saa lidt som muligt. Dels ønsker disse ikke den næste Dag at figurere i Bladene som dem, der populært sagt, har „gjort Vrøvl“ paa den Generalforsamling i Gaar Aftes, men dels frygter de ogsaa for gennem Spørgsmaal at kunne komme til at skade det Foretagende, som de er interesserede i, og som de netop ikke ønsker at gøre andet end Gavn. Ganske vist bærer disse offentlige Meddelelser som Regel Præget af at være affattede af særlig øvede, taktfulde og behændige Referenter. Men jeg anser det alligevel som en given Sag, at denne Generalforsamlingernes Offentlighed — og der staar jo ikke i noget Lovforslag, heller ikke i det, vi her behandler, det mindste om, at Generalforsamlinger skal være offentlige — faktisk hindrer den Meningsudveksling mellem Aktionærerne og Bestyrelsen, som Generalforsamlingen netop har til Formaal at fremkalde. Det forandrer imidlertid ikke Sagen, Aktionærerne har faktisk deres Ret. De har Generalforsamlingen, som i de fleste Selskaber er den suveræne Myndighed indenfor Selskabet, og de har efter min Mening ikke Krav paa nogen særlig Beskyttelse fra Lovgivningsmagtens Side. Og naar de saa alligevel faar en saadan, som man jo gerne kan sige, paa enkelte Punkter, faar de den ikke, fordi man har villet give dem den særskilt, men fordi man — som jeg om lidt skal komme til — dels vil beskytte dem, som indtræder i et nyt Aktieselskab, og dels vil beskytte Aktieselskabets Kreditorer. Og det kan naturligvis ikke gøres ved Lovgiv-

ningsbestemmelser, uden at disse ogsaa maa komme Aktionærerne til gode.

Medens jeg er ved at tale om Aktionærernes Rettigheder, vil jeg gerne berøre en Beskyttelse af Aktionærer, som jeg mener, de alligevel kan have Krav paa at faa, hvis det er muligt, gennem Lovgivningen. Det er nemlig Kravet paa Beskyttelse mod andre Aktionærer i det samme Selskab. De har efter min Mening et Krav paa at blive beskyttet mod at blive overvældet af en Majoritet, for hvem ikke Selskabets Tarv, men Opnaaelsen af Magten, ja endogsaa Magten til at opløse Selskabet med eget Formaal og egen Fordel for Øje, er Maalet. Der købes Aktier. De betales i alt væsentligt ikke, men belaaes for at købe yderligere Aktier, indtil Majoritet er naaet af et lille Antal Spekulanter, og saa kan disse i Virkeligheden gøre med Selskabet, hvad de vil. De kan indkalde en ny Generalforsamling, de kan indtage Bestyrelsespladserne, ja, de kan, som sagt, saa at sige dekrettere Selskabets Opløsning og gennemføre de mest vidtgaaende Fordringer. Det forekommer nu mig, og jeg ved, at det forekommer andre end mig saaledes, at dette, at saadanne ubetalte Aktier skal have lige Stemmeret med de Aktier, som indehaves af Folk, der har dem som Anlægspapirer, burde, hvis det var muligt, forhindres gennem Lovgivningen. Det tidligere Lovforslag havde et Tilløb dertil i § 62, men nærværende Lovforslags § 38, der svarer til den, overlader Bestemmelsen af Aktionærernes Stemmeret ganske til de i Selskabets Love og Vedtægter givne Bestemmelser, og det er jo ogsaa ubestrideligt, at det er i Overensstemmelse med det hele Synspunkt, at Aktionærerne i alt væsentligt maa beskytte sig selv gennem Selskabets Love. Men disse kan dog forandres af en Majoritet af Aktionærer, og det burde da i alt Fald ikke kunne ske ved en Majoritet af Aktionærer, som i Virkeligheden *ikke* er Aktionærer, og som af den Grund heller ikke repræsenterer Aktionærinteresser. Naar jeg nu vender mig til det til Grund for nærværende Lovforslag liggende Synspunkt, at Loven skal værne om Samfundets Interesser, saa mener jeg allerede at have angivet, at derved forstås, at den for det første skal forhindre, at de, som endnu ikke er indtraadt i et Aktieselskab, men som er til Sinds at gøre det, kommer til at indtræde i et Selskab, som er grundet paa urigtige og maaske bedrageriske Foregiver, og at den i det hele taget skal forhindre, at der oprettes Aktieselskaber, som ikke i alt Fald faar